

Бон. Сами самички ся намъриха:

Маі. Гдѣ?

Бон. Въ тая стая.

Маі. Мѣсто-то не е отстранено; една стая, опредѣлена за разговоръ на пріятели-те, не е подозрителна. Кой ги намъри?

(камъ Бонфила.)

Бон. Кавалерина Ернолдъ.

Маі. Какво по между си приказваха?

(камъ Ернолда.)

Ерн. Азъ не можа да зная; знамъ обаче че половина часъ вонъ да чекамъ мя направиха; знамъ че Госпожа не ищеше да ми пріемне, и като безъ дозволеніе-то ѝ влезохъ разгнѣвися, какъ-то и Кавалерина, и гнѣвъ нихенъ е ясный единъ знакъ на погрѣшката имъ.

Маі. Вѣроятно е таково мнѣніе да си взель защото си ся разсърдилъ вонъ да чекашъ, и защото-то, ради твоя-та гордость, добръ не тя пріяха. Милордъ, какво съ Памела правеше?

(камъ Артюра.)

Арт. Трудихся да я утѣша съ надежда да види отца своего простень. Милордъ Бонфиль не може да ся сомни верху моя-та